

'Bütün var oluşlar bir varsayım'

Fahri Güllüoğlu, insanın varlığını bulduğu anda yok olmaya başladığının şiirlerini yazıyor "Döküntü" adını verdiği toplamında.

SELİM ÇAĞLAR

Modern zamanlarda varlığını bir şekilde sürdürmeye çalışan insanın hikâyesi, aslında Fahri Güllüoğlu'nun Döküntü'de bir araya getirdiği şiirleri geniş çerçeveden bakıldığında. Sıkıntısı, varoluşsal arayışları, dünya üzerindeki sosyal sorunların metne yansımaları ve bu sorunların uyardıklarıyla tam bir içsel kuşatma.

Güllüoğlu'nun şiir evrenini bunlar oluşturduğu gibi, şiir dili de bu sıkıntıların farklı bir harmanından doğuyor. Bu içsel ya da "artık içselleştirilmiş" sıkıntılardan bahsederken şair "kâr zarar bilançosu", "muhasabe" ve "kısa vade" gibi kelime ya da kelime grupları kullanarak anlattığı, şaire rahatsızlık veren dünyanın anahtar kelimelerini, üzerine kurulan değerini protest bir duşla şiirine taşıyor.

Güllüoğlu'nun şiirini anlamlandırma da önemli bir niteleme "protest" çünkü şair, her ne kadar içsel sıkıntılar üzerine inşa etse de şiirlerini bu içsel sıkıntıların nedenleri genel olarak "dış dünya" kaynaklı ve bu dış dünya, şairin canını epey sıkırmakta, belli. Haliyle bu sıkıntı şiirlerine de yansıyor. Şiirlerinden öte, şiirin kimyası haline dönüşüyor Güllüoğlu'nun.

Bu şiir potasında asıl "ergitilmek" istenen ise yok edici bir var oluş sorunsalı.

Güllüoğlu, insanın varlığını bulduğu anda yok olmaya başladığının şiirlerini yazıyor Döküntü'de ve bu varlık; her haliyle insan doğasının, ona dayatılan yaşamın, onun için kurulan sosyal düzenin derinlikli bir sorgulamasından geçiyor. Diğer yandan bu yapılırken felsefi bir alan açılıyor şiirlerin içine. Bu alan ise Güllüoğlu'nun zorluğu yendiği kendi şiir dünyası haline evriliyor.

Çünkü şiir, doğası itibarıyla her unsura açık ve yaşamın olduğu her noktada varken onu belli bir alana çekip o alanı yeni buluşlarla genişletmek ciddi bir sorun. Güllüoğlu'nun "döküntü" şiirleri işte bu noktada önem kazanıyor. Şair, aslında dar gibi görünen farklı bir şiir zeminini açıyor kendine ve insanın var olduğundan beri tartıştıklarını, içine modern zamanın getirilerini ve götürülerini de katarak aynı anda hem çağdaş hem klasik bir çatı altında birleştiriyor. Bu çatı

da öyle temel sorunlar üzerine inşa ediliyor ki Güllüoğlu, şiire getirmek istediklerini bir şekilde insan varlığının başından toplamak zorunda kalıyor. Bu bağlamda döküntü, bir anlamda insanlığın da hikâyesi aynı zamanda. Var oluşun başını arayan, arananın bulunduğu zannıyla bugüne bağlanan, bugünde ise gerçek bir kaygı halinde bütünleşip yeni arayışlara girişen bir şiir Döküntü'de Güllüoğlu'nun yazdığı.

Ve şairin sürekli seslendiği "sen", varlığıyla şiirlerin gerçek sorunu haline geliyor. Şiirlerdeki "sen" arayışının sahibi Güllüoğlu.

Peki, bu "sen" kim?

Bu "sen" içinde Güllüoğlu'nun kendisi de var, okuru da var, tanımadığı insanlar ve diğer tüm insanlık da var. Çağlar sonrasından insanlığın var oluşuna, bu varoluşun ta en başına bir sesleniş bu "sen" ve Döküntü'nün anlattığı destansı hikâyenin, dahası destansı halin de öznesi, kahramanı aynı zamanda.

Bu farklı duruşu ise yine farklı bir biçimle destekliyor Fahri Güllüoğlu.

Pasaj pasaj ilerleyen bir denemeler bütününü andırıyor şiirler ilk bakışta daha çok hatta ancak içine girildikçe görülüyor ki Güllüoğlu bir "ses" peşinde bu şiirlerde. Ve bu ses, dertli ve rahatsız edici olmasına rağmen birbiri içinde öylesine ahenkli ki... Güllüoğlu'nun şiiri de bu ahengin tam ortasından çıkıyor işte. Bir yandan bu düzenin dayattıklarına olduğu gibi biçimsel olarak klasik şiir kalıplarına da başkaldırı Güllüoğlu'nun şiiri ve bu yönüyle oldukça farklı bir yerde duruyor. Kendini şiir gibi okutmayan ama diğer taraftan bakıldığında; yakaladığı müzik, imgeselliğe çalışan dil ve sesleniş biçimiyle tam da bir şiirin içinde buluyor kendini okur.

Bu noktada tartışmamız gereken şiirin, şiirsel olup olamayacağı elbet.

Güllüoğlu'nun yazdıkları bu sorunun yanıtını da karşılıyor aynı zamanda. Kendini şiirselliğe vurmadan şair olabileceğini gösterdiği gibi Güllüoğlu, yine aynı şekilde kendini şiirselliğe vurmayan şiirin de olabileceğini gösteriyor. ■

